

PRIEKULES BAPTISTU DRAUDZE

Oktobris (115) – 2015

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434 Reģ.nr.90000159161 SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

Slava un pateicība Dievam par draudzes 149 gadiem, ko nosvinējam 27.septembra dievkalpojumā. Slava un pateicība Dievam par to, ka Viņš draudzē ir bijis klātesošs, ļaujot pastāvēt tik daudz gadu! Pateicība Dievam, ka Viņš joprojām draudzei dāvā sapņus, aicinājumu uz misiju, kā arī vada ikdienas gaitās un kalpošanā! Svētku dievkalpojuma programmu kuplināja viesmācītājs Egils Ozoliņš un viņa muzikālā ģimene no Užavas draudzes, kuras izpildījumā skanēja brīnišķīga mūzika un slavas dziesmas Dievam. E.Ozoliņš savā svētrunā aicināja domāt par prieku: “Esiet priecīgi vienumēr” (1.Tesalonīkiešiem 5:16).

Septembrī draudzes padome tikās ar BPI internu (praktikantu) Kārli Kleinhofu-Prūsi. Uzklaušījām viņa domas par darbību draudzē. Padome nolēma atbalstīt Kārļa dzīvošanu dzīvoklī Priekulē, samaksājot komunālos maksājumus uz vienu mācību gadu.

Padome nolēma uz vienu mācību gadu finansiāli atbalstīt Valteru Siksnu (BPI studentu) ar summu līdz 60 €, kuru viņš lieto samaksājot par dzīves vietu un ceļa izdevumiem.

✓ **11. oktobrī plkst. 16.00** Ordinācijas dievkalpojums mūsu draudzes sludinātājam Mārcim Zīvertam, kurā viņš tiks ordinēts par mācītāju. Viesos Latvijas baptistu draudžu vadības pārstāvji: bīskaps Pēteris Sproģis, Edgars Mažis, kā arī citi mācītāji: Ģirts Ašnevičs, Jānis Pallo...

✓ **17.oktobrī** no 15.00-17.00 Spēļu diena jauniešiem Priekules kultūras namā un tai sekojošs Pielūgsmes vakars no 18.00. Mūzika - Lība Ēce un komanda. Uzruna - Kārlis Kārklīšs. Būs arī liecības, sadraudzība.

✓ **8.novembrī** plkst. 11.00 kristību dievkalpojums.

✓ **13.-14. novembrī** Rīgā notiks GLS Vadītāju konference. GLS konferences mērķis ir kristīgi domājošu vadītāju izaugsme visā pasaulē, organizējot apmācības un sniedzot izcilāko līderu pieredzi gan no kristīgās vides, gan biznesa pasaules. GLS Vadītāju konference izaicina, iedvesmo un piedāvā jaunu redzējumu, aicinot katru tās dalībnieku uzņemties vadību un atbildību savas profesionālās darbības jomā.

oo

DIEVS MAINĪJA MANU SIRDĪ UN DEVA DROSMI

Saruna ar Kārli Kleinhofu-Prūsi.

Kārlis ir Baltijas Pastorālā institūta (BPI)¹ otrā kursa students, BPI Drafta² vadītāja palīgs, Nāriņciema baptistu draudzes loceklis, darbojas jaunas draudzes dibināšanas komandā Pastendē, nodarbojas ar trīscīņu, patīk lasīt grāmatas. Viņam ir 20 gadu.

Šobrīd Kārlis uz gadu ir pilna laika kalpošanas praksē Priekules baptistu draudzē ar mērķi mācīties, kā funkcionē draudze, piedalīties draudzes aktivitātēs, vadīt dievkalpojumu, sludināt, vadīt kādu mazo grupu, strādāt ar nekrīstiešiem, īpašu akcentu liekot uz darbu ar jauniešiem. Kopā ar draudzi atklāsim Kārļa stiprās puses, ļausim viņam papildināt zināšanas, prasmes un pieredzi, iedrošināsim viņu, kā arī paši mācīsimies no Kārļa. Lai draudzi iedrošina un izaicina uz rīcību arī viņa teiktais šai intervijā!

No kuras vietas un draudzes Latvijā Tu nāc?

Es piedzimu Talsos. Savu bērnību pavadīju Pļavās, kas ir mazs ciemats 20 kilometru attālumā no Talsiem. Pļavās atrodas Nāriņciema Baptistu

draudze. Šajā draudzē es uzaugu un mācījos spert savus pirmos soļus, sekojot Kristum.

Vai ir kādas vērtības, ko Tu esi mantojis no savas ģimenes? Kādas ir Tavas spilgtākās atmiņas no bērnības?

Viena no vērtībām, kas ir pati par sevi – tā ir ģimene, tās svarīgums. Mēs kā ģimene esam pavadījuši kopā daudz laika, iemācījušies paļauties viens uz otru, īpaši mēs, bērni, – es, mans brālis un

māsas, jo vecāki daudz laika pavadīja darbā. Mums joprojām ir ļoti ciešas attiecības. Tā kā brālis Kurts man vienmēr ir bijis blakus, viņš arī ir viens no

cilvēkiem, kas ir visvairāk ietekmējis manu izvēli sekot Kristum.

Lielākoties esmu dzīvojis laukos, līdz 14 gadu vecumam biju dzīvojis 3 dažādās lauku mājās, un vēl viena lieta, ko iemācījies jau bērnībā – strādāt, darīt dažādus praktiskus lauku darbus, lai palīdzētu ģimenei rūpēties par iztikšanu – zemeses lasījām, ravējām, tētīm mašīnu palīdzējām remontēt. Viss laiks, ko esmu pavadījis, dzīvojot laukos, man ir mācījis saskatīt arī skaisto uz zemes. Kad biju mazs, mēs dzīvojām mazā mājā skaistā vietā, kur garām

Kā Tu sastapi Dievu? Kas Tavā dzīvē mainījās pēc lēmuma sekot Jēzum?

Esmu latvietis, kas uzaudzis ar kristīgām tradīcijām. Mana mamma un omīte ir kristietes, bet tētis nē. Kad pārcēlāties dzīvot netālu no Nāriņciema, mamma tur veda mani, manu brāli un māsu uz baznīcu, tur arī uzzināju kaut ko par Dievu. Vasarās braucām uz dažādām nometnēm, kur arī pirmoreiz dzirdēju evaņģēliju. Katru gadu svinējām gan Jēzus dzimšanu, gan Augšāmcelšanos. No 5. klases mācījos arī Talsu Kristīgajā skolā, tā kā var teikt, - uzaugu draudzē, kristīgā vidē. Kad paaugos, pieradu pie baznīcas un uztvēru to tikai kā svētdienas pienākumu. Nemanāmi un dabiski es ieagu pareizajās un labajās lietās, taču neizdzīvoju savu ticību Kristum. Daudz laika pavadīju kristīgā vidē, caur ko pārpratu evaņģēliju un uzskatīju, ka Dieva mīlestību var nopelnīt. Vienkārši darīju lietas tikai tāpēc, ka tā ir labi, līdz ar to jutos labāks par citiem.

Es uzskatīju sevi par morāli labu cilvēku. Es to neteicu skaļi, bet ik pa brīdim pieķēru sevi pie tādām domām. Nekad neesmu apšaubījis to, ka Dievs eksistē, jo jau no bērnības man tas tika stāstīts, kā fakts, bet manī valdīja pieņēmums, ka uz baznīcu iet tikai labie un pareizie cilvēki, kas nedara sliktu. Vēlāk sapratu, ka to sauc par reliģiozitāti, ka esmu bijis reliģiozs un neuzticējos Jēzum, bet gan saviem darbiem.

Lielākais pavērsiena punkts manā ticībā uz Jēzu bija caur manu brāli, tas bija viņa ietekmē. Mans brālis Kurts aizbrauca uz pirmo BPI Drafts vasaras nometni. Pēc tās viņš ļoti izmainījās, - stundām ilgi lasīja Bībeli, lai gan pirms tam bijām pieraduši kopīgi skatīties filmas vai spēlēt spēles. Brālis sāka vairāk atbalstīt mammu, māsu, uzņemties tādu kā atbildību par ģimeni, ne finansiāli, bet veidā, kā viņš izturējās. Es to ievēroju un mācījos no viņa attiecībām ar pārējiem cilvēkiem. Vēl no Kurta mācījos disciplinētību, cenšoties

Kā Tu saprati, kas tad ir vīrišķība Kristū?

Līdz tam es nebiju pārāk bieži piedzīvojis, ka vīrieši uzņemas iniciatīvu, atbildību par kaut ko

tek upīte, visapkārt bija mežs, pļavas. Mēs ar brāli vienmēr kāpelējām pa kokiem, cēlām bunkurus mežā, spēlējamies pie upītes, vēžojām. Tikām arī mācīti rūpēties, lai mūsu apkārtnē ir labi uzturēta. Tas veidoja mūsu attieksmi pret to vietu, kur uzturējamies – saskatīt skaisto uz šīs zemes un rūpēties par to, kas tev uzticēts. Man ir ieradums - ja meklēju mieru, eju staigāt vairākas stundas dabā, un Dievs tajā, ko šeit virs zemes radījis, mani uzrunā. Man patīk tas Dieva varenums, ko Viņš ir ielicis mums visapkārt.

neizniekot savu laiku, bet izvērtēt, ko vajag darīt, ko nē. Apzināties lietas, kas man ir dotas un izturēties atbildīgi pret tām. Maksimāli labi izdarīt jebkuru darbu, kam pieķeros. Es vēroju izmaiņas brāļa dzīvē un mācījos.

Pēc tam nākamajā gadā arī es aizbraucu uz Drafta nometni. Tur es tā kārtīgi sapratu, ka vēlos sekot Jēzum. Nometnē es redzēju to praktisko vīrišķības piemēru, kas man bija pietrūcis, savukārt, draudzē svētdienā divu stundu laikā to ir grūti novērot, jo tu neredzi cilvēku reālo dzīvi. Pēc nedēļas kopā ar čaļiem pavadītā laika redzēju, kā vadītāji, pieauguši vīrieši, risina situācijas. Redzēju, ko viņiem nozīmē Jēzus, kā viņi izdzīvo to, kam tic. Dievs caur to ir mainījis manu sapratni par kristietību. Līdz tam ikdienā kaunējos par to, ka ticu Jēzum, jo neuzskatīju to par vīrišķīgu rīcību. Drafta nometnē redzēju to, ka kristietība nav domāta tikai sievietēm un neprasa tikai cepumus ēst un tēju dzert, bet prasa pūles - tev jāpārvar savs raksturs. Kristietība prasa, lai ieliec sevi visu tajā, kam tic.

Manuprāt, līdz tam biju ļoti glēvulīgs un vienmēr centos izpatikt cilvēkiem. Man bija ļoti svarīgi, ko citi par mani padomās, bet tajā pašā laikā nevēlējos apbēdināt Dievu ar savu rīcību.

Dievs mainīja manu sirdi un deva drosmi nostāties pret manu mīkstmācību. Es sapratu, ka nav iespējams nodzīvot savu dzīvi, izpatīkot visiem cilvēkiem, bet ir iespējams dzīvot, pagodinot vienu visvarenu Dievu. Dievs mācīja, kas ir vīrietis un kā to izdzīvoja Jēzus, un tad arī sapratu, ka vēlos dzīvot dzīvi ar jēgu. Pieņēmu lēmumu sekot Jēzum. Dievs mani māca caur visu, ko piedzīvoju. Dievs man ir uzrādījis manu egoismu un paštaisnumu. Dievs man ir mācījis būt devējam, kas dod nenožēlojot. Dievs dienu no dienas joprojām māca un maina manu sirdi, lai es iepazītu Viņa mīlestību.

rūpēties. Nebiju praktiski redzējis, ka vīrietis ir gatavs cīnīties. Drafta nometnē es ieraudzīju, ka

puiši kā brāļi iestājas viens par otru, piedzīvoju, ka pašreizējais un cieņas pilna izturēšanās pret citiem ir vīrišķīga. Draftā praktiski mācījos, cik svarīgi ir, ka tu kā vīrietis nepaliec viens, jo vienam pašam ir

Pastāsti par savu kalpošanu! Kurās nozarēs Tu esi iesaistījies?

Līdz 12 gadu vecumam dzīvoju Pļavās, bet pēc tam pārcēlāms dzīvot 9 kilometru attālumā no Talsiem. Daudz laika pavadīju ar Talsu Baptistu draudzes jauniešiem un svētdienās devos uz dievkalpojumiem Nāriņciemā.

Kad mācījos 12. klasē, man bija iespēja vadīt sporta kalpošanu. Tur regulāri nācām kopā kristieši ar nekristiešiem, lai spēlētu basketbolu. Tā bija laba pieredze vadīt un būt starp cilvēkiem, kas nav kristieši.

Tu esi iesaistījies Pastendes draudzes veidošanā. Kā Tu pievienojies Pastendes kopienai?

Līdz tam nebiju atradis savu vietu draudzē, jo neredzēju, kā tur pilnībā varētu iesaistīties. Kad organizēju pirmo Ziemas Drafts nometni Kurzemē, Kaspars Šterns man piesaistīja BPI absolventu Nauri Graudiņu kā mentoru, un līdz ar to Drafta rīkošanā iesaistījās visi Pastendes kopienas džeiki, pat jaunie, kas tolaik vēl nebija kristieši. Tā es iepazinu visus Pastendes pušus. Viņi bija atvērti un aicināja pievienoties sākt veidot jaunu draudzi Pastendē. Man viņu ideja un degsme likās neparasta. Tas, ko viņi teica, likās skaidri saskatāms Bībelē, tāpēc nolēmu pievienoties. Vēlējos tajā piedalīties, jo pats

Kāda ir šī topošā draudze Pastendē?

Tā ir ģimene, kopiena, kur apzinies, ka neesi viens. Esot kopienā, tu redzi citu cilvēku kristietību, kā viņi to izdzīvo. Svētdienā jau tu vari notēlot, ka ar tevi viss kārtībā, citi var nekad neieraudzīt tavu patieso dzīvi. Kad esi daļa no kopienas, ir grūti notēlot, agri vai vēlu izlec ārā tādas lietas, kuras labāk gribas paslēpt. Tad citi tevi var pamācīt, palīdzēt tev veidoties. Tu rēķinies ar citiem,

Kā Tu atsaucies Dieva aicinājumam studēt BPI Pastorālās kalpošanas programmā?

Iesākās ar Draftu. Viss, kas tur notika, bija izaicinošs man. Kaspars Šterns Draftā ik pa brīdīm prasīja, kurš būtu gatavs dibināt draudzi, kurš gribētu būt mācītājs. Tas lika aizdomāties. Tad gan es domāju – nē, tikai ne es. Bet, laikam ejot, mainījās savas domas.

Kad mācījos 12. klasē, sapratu, ka vēlos savu dzīvi dzīvot Kristum par godu. Izlemšana par mācīšanos BPI bija arī pakāpenisks lēmums, ko es lēnām sāku apsvērt, piedaloties Drafta nometnēs. Tā bija tāda Dieva vadība, līdz lēnām es nobriedu studijām BPI.

grūti izdzīvot savu aicinājumu sekot Kristum. Svarīgi ir, ka tev ir brāļi, uz kuriem tu vari paļauties, ar kuriem tu vari būt atklāts.

Esmu iesaistījies arī BPI Drafta organizēšanā. 2014. gadā ar komandu veidojām BPI ziemas Draftu Talsos, un arī vasarās iesaistos, lai palīdzētu BPI Drafta vadīšanā. Kad atskatos atpakaļ uz savu dzīvi, redzu, ka Drafts ir bijis viens no pagrieziena punktiem manā dzīvē, tāpēc arī turpmāk vēlos tur iesaistīties. Manuprāt, mums visapkārt ir daudz jaunu zēnu, kam trūkst tēva atbalsta un iedrošinājuma, un, ja mēs varam viņiem kalpot, tad šī iespēja ir jāizmanto.

biju uzaudzis draudzē, kura kopā bija tikai 2 stundas nedēļā, bet es vēlējos pievienoties draudzei, kur var izdzīvot evaņģēliju kopā kā viena ģimene. Pastende bija tā vieta, kur varēju augt un būt pieņemts. Tur piedzīvoju, ka mēs kā draudze neizolējamies no sabiedrības, bet esam tur, kur Dievs mūs ir ielicis. Mēs visu darījām kā parasti cilvēki, bet ar apziņu, ka esam Dieva sūtīti, nošķirti Viņa misijai. Es piedzīvoju to, ka draudze var būt kā ģimene, kas pieņem un rūpējas cits par citu. Dievs rādīja, kā mēs varam kalpot viens otram un cilvēkiem mums apkārt.

pieņemot lēmumus, jo kopā var ieraudzīt lietas, kuras viens pats neieraugi. Piemēram, kad ar Māri Popmani no Pitrāga baptistu draudzes, ar ko kopā darbojamies jaunas draudzes dibināšanas komandā Pastendē, nācām mācīties uz BPI, runājām par to, kā izdzīvosim savu dzīvi, ieklausījāmies arī tajā, ko saka citi mūsu kopienā.

Man bija labas sekmes, un droši varēju mēģināt mācīties kādā augstskolā, bet bija sajūta, ka Dievs mani īpaši izaicina spert soli ticībā un riskēt. Bija sajūta, ka man ir jāpieņem viens no svarīgākajiem lēmumiem savā dzīvē, un tas jāizdara nekavējoties.

Pēc vidusskolas jau skaidri zināju, ka BPI ir vieta, kur man jāiet, kur Dievs aicina. Tā ir mana iespēja - izmantot šo laiku un to, ko Dievs man tagad ir devis. Kad Baptistu Vēstnesī lasīju par puišiem, kas sākuši mācīties BPI, šķita, ka tie ir īstie džeiki - mani uzrunāja tas, ka viņi tā var atdot kalpošanai

savu dzīvi. Tas arī man palīdzēja nenoraustīties. Šobrīd mācos BPI 2.kursā. Pagaidām neredzu sevi

Ko laiks BPI Tev devis, kā Tevi veidojis?

Viena no lietām, ko esmu šeit mācījies, ir par ietekmi. Katrs cilvēks atstāj kaut kādu ietekmi uz apkārtējiem.

Apzinos, ka arī es ar to, kas es esmu, varu ietekmēt apkārtējos. BPI nav vieta, kur tu atnāc un tev bāž galvā zināšanas, bet tevi veido visa tā atmosfēra, kas te ir. Te mēs esam kā ģimene, kā kopiena. Tāpat kopmītnēs esam kā brāļi viens otram. Tas arī palīdz un iedrošina, ka tu necīnies viens pats

Ko Tu ieteiktu tiem, kas ir izvēles priekšā – ko tālāk darīt, kur mācīties, kur iet strādāt, kādā jomā veidot karjeru vai varbūt kļūt par misionāru vai pilna laika kalpotāju?

Apzināts lēmums sekot Kristum, manuprāt, ir pats svarīgākais cilvēka dzīvē. Tas ir brīdis, kad saprotam, ka vēlamies dzīvot visu savu dzīvi par godu Dievam. Visa kalpošana, ko darām, gan atpūta, gan gādāšana par ģimeni, gan darbs, - tas viss ir, lai pagodinātu Dievu. Un ja mēs šādi skatāmies uz izvēli par tālākām mācībām vai karjeru, ir svarīgi saprast, ka visa tava dzīve ir sekošana Jēzum.

Lai ko tu arī darītu, svarīgi, ka tu caur to nevēlies piepildīt savus egoistiskos mērķus, bet vēlies kalpot Dievam. Es ieteiktu lūgt Dievu un klausīties uz to, ko Viņš norāda. Jāsaprot pašam

Kas, Tavuprāt, ir vissvarīgākais kalpošanā?

Es domāju, ka vissvarīgākais kalpošanā ir cilvēka motivācija. Lasot Bībelē, mēs redzam to, ka Jēzus kalpoja cilvēkiem. Viņš nesavtīgi nodevās citu cilvēku labā. Manuprāt, Jēzus motivācija bija mīlestība, ko viņš vēlējās parādīt un darīt zināmu cilvēkiem, kas neko tādu vēl nebija piedzīvojuši. Sekojot Jēzum, tu aizvien vairāk saproti, cik daudz

Kas, Tavuprāt, ir baznīca un draudze mūsdienās?

Manuprāt, draudzes loma ir mīlēt apkārtējos cilvēkus un pašiem būt mīlestībā savā starpā, kalpot apkārtējiem un viens otram, būt kā misionāriem, kas atgādina viens otram evaņģēlija patiesības un liecina

Ko Tev dod ticība Dievam? Kā Tu tiec pāri grūtībām? Kas Tev sniedz iedrošinājumu ikdienā?

Ticība Dievam man dod jēgu dzīvot. Kad nopietni sāku domāt par sekošanu Kristum, sapratu, ka pēc fiziskās nāves nekas nebeidzas, bet sekos mūžība kopā ar Dievu. Ja dzīve beidzas ar kapu, un viss manis veidotais un celtais līdz ar to tiks aizmirsts, tad neredzēju mērķi, kam ziedot savu dzīvi. Sapratu, ka ir vērts sekot Kristum, jo patiesi tā es varu gūt piepildījumu.

kā mācītāju, bet vēlos dibināt jaunas draudzes. Tā ir lieta, ko Dievs īpaši ir licis manā sirdī.

ar savām mācībām un problēmām. Vienam otru atbalstot, es turpinu mācīties par kopienu. Man kļūst vieglāk atvērties cilvēkiem. Es vairāk apzinos to, kas es esmu, ko es varu dot citiem. Protams, ļoti noder zināšanas, kuras varu pielietot.

Man patīk draudžu dibināšana un mentorings. Tas ir mācekļošanas princips, ar ko tu pavairo.

savas spējas, prasmes un intereses, un caur to jāpagodina Dievs. Šajā jautājumā svarīgākais nav, ko izvēlēties, bet kāpēc tu to izvēlies.

Manuprāt, Latvijā ir vajadzīgi jauni vadītāji gan draudzēs, gan arī visās pārējās sfērās. Mēs katrs jau esam pilna laika Kristus sekotāji jeb misionāri savā ikdienā, darbā, mājās utt. Mēs katrs esam misionāri un pilna laika kalpotāji cilvēkiem mums apkārt. Bet, ja Dievs uzrunā iesaistīties draudzes dzīvē kā pilna laika kalpotājam, tas ir aicinājums, kam noteikti vajag atsaukties.

Viņš tavā labā ir darījis un cik maz no tā visa tu esi pelnījis. Sekojot Jēzum, mēs ieraugām Viņa nepelnīto mīlestību pret mums, un ar tādu pašu mīlestību mums vajag izturēties pret cilvēkiem, kas ir mums apkārt un kam mēs kalpojam. Vissvarīgākais kalpošanā ir mīlēt tos cilvēkus, kam tu kalpo.

par to arī cilvēkiem, kas nav kristieši. Draudzes loma ir ne vien piekopt šīs lietas, bet tās pavairot, veidojot citus par mācekļiem.

Grūtībās ir svarīgi, ka tu neesi viens, Es jau iepriekš minēju, ka draudze ir kā ģimene, kas viens otru atbalsta un atgādina evaņģēliju viens otram. Man ir svarīgi, ka apkārtējie cilvēki (draudze, ģimene, draugi) var mani uzklaut un atgādināt Dieva lielo plānu, ka šīs grūtības ir tikai šeit uz zemes, bet reiz tas viss pilnībā tiks paņemts prom un nebūs ne sāpju, ne bēdu, jo dzīvosim Dieva klātbūtnē.

Kā Tu nonāci tieši Priekules baptistu draudzē?

Studējot BPI, no tā vadības nāca piedāvājums iziet studiju praksi Priekules baptistu draudzē, kam arī piekritu. Pastendes draudzes dibināšanas kopienā es piedzīvoju to, ka draudze var būt kā ģimene, kas pieņem un rūpējas cits par citu. Tur piedzīvoju, ka mēs kā draudze neizolējamies no sabiedrības, bet esam tur, kur Dievs mūs ir ielicis.

Ko Tev patīk darīt?

Reizēm man patīk fiziski pastrādāt. Man patīk apziņa, ka varu redzēt sava darba rezultātus, dažreiz Pastendes kopienā, strādājot ar puisiem, ir grūti ieraudzīt sava darba rezultātus, bet, fizisku

Mēs visu darījām kā parasti cilvēki, bet ar apziņu, ka esam Dieva sūtīti, nošķirti Viņa misijai. Dievs man rādīja, kā mēs varam kalpot viens otram un cilvēkiem mums apkārt. To pašu arī vēlētos turpināt pavairojot šeit Priekulē. Vēlos, lai kopā varam pieaugt Kristū un būt par liecību apkārtējiem.

darbu darot, rodas gandarījums. Man patīk iet uz sporta zāli, tā izlikt ārā saspringumu, kas sakrājies. Man patīk arī vienkārši pabraukāt ar mašīnu.

Ja Tev būtu jāpaskatās uz sevi no malas, kuru rakstura īpašību Dievs Tevī ir ielicis?

Dažkārt liekas, ka Dievs manī ir ielicis mīlestību pret cilvēkiem, spēju iejusties otra ādā, ar to cenšos palīdzēt. Citreiz tas ir grūtāk, citreiz es vairāk jūtu līdzi. Cenšos nepalikt vienaldzīgs, iespēju robežās vienmēr mēģinu palīdzēt. Iespējams, tāpēc, ka manā ģimenē attiecības nav bijušas perfektas, ir reizes, kad pietiekami netiecos pēc

Kristus, bet tiecos pēc labām attiecībām ar visiem. Dažkārt esmu sevi pieķēris, ka attiecības ir bijušas mans elks. Tad cenšos nofokusēties, ka tomēr tas nav vissvarīgākais - saglabāt labas attiecības ar visiem, citreiz ir kaut kas skarbāks jāpasaka. Es to mācos, tā ir mana cīņa.

Ko Tu gribētu, lai lūdzam par Tevi? Ko Tu gribētu novēlēt draudzei Priekulē?

Es vēlētos, lai draudze lūdz par jauniešu darbu, lai dod gudrību un mīlestību tos vadot. Draudze var lūgt, lai Dievs nostiprina manu tālāko aicinājumu par jaunu draudžu dibināšanu.

Es gribu novēlēt, lai Priekules draudzei izdodas piepildīt vīziju un mērķus. Gribu novēlēt, lai izdodas vēl vairāk iemīlēt Dievu un apkārtējos cilvēkus.

Paldies Kārlim par atsaucību!

¹ **Baltijas Pastorālais institūts (BPI)** ir Latvijas Baptistu draudžu savienības dibināta un vadīta izglītības iestāde, kas veic Latvijas Baptistu draudžu savienības darbībai nepieciešamo darbinieku apmācību.

² **Baltijas Pastorālā institūta (BPI) Drafts** ir nometņu kalpošana, kuras mērķis ir palīdzēt puisiem vecumā no 14-20 gadiem izprast Evaņģēliju, pilnveidot raksturu, piedzīvot un novērtēt komandas darbu un saprast savu aicinājumu. Drafta nometnēm ir vairāki līmeņi:

Drafta 1. līmenis. Nometnes laikā puisi apgūst tādas tēmas kā: Kas ir Evaņģēlijs? Kā dzīvot Evaņģēlijā? Kā pasludināt Evaņģēliju? Kā saprast savas dzīves aicinājumu? Kā dzīvot pēc sava aicinājuma? Notiek arī dažādas fiziskas aktivitātes un pārbaudījumi.

Drafta 2. līmenis. Nometnes laikā puisi praktiski izdzīvo 1. līmenī apgūtās zināšanas. Teorētiskajai apmācībai seko prakse kādā draudzē vai draudžudibināšanas vietā. Esot misijā, puisiem ir iespēja pieaugt tādās prasmēs kā: komandas veidošana, evaņģelizācija, praktiska kalpošana, attiecību veidošana un komunikācija ar dažāda vecuma cilvēkiem, aizlūgšanas, spēja pieņemt lēmumus dažādās situācijās, u. c.

Drafta 3. līmenis. Nometnes laikā tiek sagatavoti vadītāji un viņu komandas. Piedalās puisi, kuri piedalījušies 1. un 2. līmeni un gada laikā spējuši izveidot 3-5 cilvēku komandu dalībai šajā nometnē. Komandas piedalās teorētiskajā apmācībā un praksē, apgūstot tādas tēmas kā kalpošana, mērķtiecīgums, deleģēšana un lomas komandā, mācās, kā uzņemties atbildību par sevi un komandu, kā virzīt komandu uz noteiktu mērķi. Dalībnieki tiek iepazīstināti ar dažādiem komandas modeļiem un vadības principiem. Vadītāji ar savām komandām piedalās arī praksē, kalpojot dažādās Latvijas draudzēs. Lielākais izaicinājums un iedrošinājums ir spēt uzņemties atbildību ne tikai par sevi, bet arī par savu komandu.

/Pēc bpiriga.lv, kā arī sazinoties personīgi, sagatavoja Kristīne Jaunzeme/

oo

